

Bemutatták a *Jaj, ha anyám látna* című könyvet

Öreg rockerek, ha buliznak

Temesi Ferenc, Kelemen István és Nagy Bandó András a könyvbemutatón.

Fotó: Karnok Csaba

Jaj, ha anyám látna címmel mutatták be szombaton a hatvanas-hetvenes évek szegedi zenei életéről szóló könyvet a Forrás Szállóban, ami után az öreg rockerek fergeteges bulit csaptak.

Király volt az, akinek volt egy eredeti Beatles-lemeze. Úgy negyven év telt el azóta, jó együtt emlékezni a nagy bulikra. Könyvet mutattak be szombat este, és a tágas kerthelyiségben szegedi rock and roll szólt. Egy dobos, egy író, egy humorista: Kelemen, Nagy Bandó, Temesi jegyzi a magánkiadásban megjelent művet. *Kelemen István*, az egykori híres-hírhedt Hatkéz együttes dobosa, *Nagy Bandó András*, az Angyalok zenekar egykori büszke ruhátárosa, valamint *Temesi Ferenc*, aki időnként maga is nyúzta a gitárt. Nem szegedi rocklexikonnak készült, de bemutatja a kötet a szegedi bandákat és persze a srácok marhaságait. A már nagyszülő-generációvá lett nagy generáció a *Jaj, ha anyám látna* című kötet történeteit olvasva visszasírhatja a 2,60-as kisfröccsöt,

meg a Jegesben vagy a Szeged Bárban töltött estéket. Benne van ebben a kis könyvben prózában, képben az a Szeged, ahol ők megváltották a világot, ahol szólt a rock, ahová elsőnek jöttek játszani a pesti zenekarok.

Lassan gyűlnék szombat este a Forrás Szállóban a bulira vendégek, mindenki ismerősként köszön a másoknak. Ők, az ötvenhat utáni csöndet zenével és nagy dumákkal megtörő generáció. Persze beszélni csak ott lehetett titokban, ahol nem hallotta senki. Ahol a házibulin üvöltött a Nashville Teens.

Tíz éve újra együtt lehetnek, mióta Kelemen Istvánnak köszönhetően újra rendszeresen szólnak a régi szegedi zenekarok. Mint szombat este a Forrásban. Pózol a fotósnak a három szerző, Kelemen, Nagy Bandó és Temesi. Nagy Bandót nem engedem el a szék-ből.

– Valóban olyan különleges időszak volt ez, vagy csak az szépítette meg ezeket az éveket, hogy fiatalok voltak? – faggatom az ismert humoristát.

– Mindenkinek a saját fiatalsága a leg-

szebb, de számunkra még ott volt a levegőben '56, éreztük abból, hogy mit nem lehet elmondani, tanítani. És közben láttuk azt, hogy amikor a Beatles-fiúk megérkeztek Amerikába, a szél meglobbantotta a hajukat. Miközben mi iskolaköpenyben voltunk a középiskolában. Korlátok között kellett élnünk, és közben mi is akartuk követni a példaképeket. És az volt a fantasztikus, amikor beindultak a zenekarok, és ők az eredeti dalokat itt, Szegeden lejátszották egy az egyben. Még tutira ott van a fülemben – mondja Bandó mosolygósra szűkülő szemekkel, és látom rajta, tényleg hallja most is, ahogy a Kristály játssza a Kiviszem a lovam című nótát, amit eredetiben Spencer Davis adott elő Gimme some lovin címmel.

A fiúk, akik valaha azt próbálgatták, hogy meddig lehet a haját növesztetni, akik a házibuliban üvöltöttek A felkelő nap házát, most is jól rázták, és nem is öregesen. Élőben szólt a twist, a rock meg a boogie, és megint együtt nyomták a parketten az egykori orvostan-hallgatók, gépészek és bölcsészek.

MOLNÁR B. IMRE

Növelni kell a bevételeket

Orvoscari fejlesztések magántőkével

A magántőke bevonása nélkül elképzelhetetlen a szegedi orvoscari centrum fejlesztése. Az új kórház törvény adta lehetőséget, miszerint az egészségügyi intézmények működtetése magánkézbe adható, az egyetemi klinikák sem hagyhatják ki – vallja az orvoscari új elnöke, a leköszönt orvoscari dékán, Lonovics János professzor.

– Az orvoscari centrum, amelyhez a betegellátás is tartozik, néhány éve létesült. Milyen változtatásokat tervez a centrum működtetésében?

– A centrum az orvos- és gyógyszerészkar szövetségeként három éve jött létre, s eddig formálisan működött. Mostantól tartalommal kívánjuk megterhelni. A centrum új típusú működtetésében két vezérelv érvényesül: az orvoskar számára biztosítani a rugalmas gazdálkodási menedzsmentet, illetve mindkét kar számára lehetővé tenni azt az érdekérvényesítő struktúrát, amit egyrészt az egyetem, másrészt az Egészségügyi Minisztérium felé képvisel. Három évig vezettem a szegedi egyetem orvoskarát, s ez idő alatt világhosszra vált, hogy a kar hatékonyabb működése érdekében struktúraátalakításra van szükség, aminek lényege: az oktatás, a kutatás és a betegellátás szétválasztása, a feladatok megosztása a kari dékán és centrumelnök között. A cél nem más, mint az orvoskar helyzetének egyetemen belüli erősítése. Erre égető szükség van, hiszen meg kell küzdenünk az egymillárdról 450 millióra csökkentett, de még így is tetemes adóssággal szembe, s emellett fejlesztenünk kell. Eddig az általános orvostudományi kar az Oktatási Minisztériumhoz tartozott, amely nem volt túl jó tulajdonos, mert nem értette meg a hatalmas költségekkel járó betegellátás problémáit. Ezentúl az Oktatási Minisztériumtól kapott pénzek felett a dékán rendelkezik, a betegellátással kapcsolatos – az egészségbiztosítótól érkező – pénzekről pedig a centrumelnök dönt. A két funkció szétválasztásával a minisztériumokkal az eddig eltérő kapcsolatot tudunk kiépíteni. Mindkét kar érdeke az Egészségügyi Minisztérium felé történő nyitás.

– Amint mondta, a centrum létrehozásának egyik célja volt a rugalmas menedzsment biztosítása.

– Az egyetem költségvetési-gazdálkodási rendszerben működik, nekünk viszont az a célunk, hogy vállalati típusú gazdálkodást valósítsunk meg. A kar adósságállományának ledolgozása és a fejlesztések érdekében vállalati típusú gazdálkodásra van szükség, mert a betegellá-

tással kapcsolatos tevékenységeket nem lehet az egyetem merev gazdálkodási rendszerében hatékonyan működtetni. Önállóságra törekszünk: saját alszámlánkon szeretnénk elkülöníteni – napra készen – a bevételeinket és a kiadásainkat, mert csak így láthatjuk át, mely területeken termelünk veszteséget, melyeken nyereséget.

– Elég riasztóan hangzik gyógyítóintézmény esetében a vállalati szakmai zsargon.

– Az orvoskarnak 8-10 millárd forintba lenne szüksége a teljes infrastruktúra korszerűsítéséhez. Tudomásul kell vennünk, hogy a kormánynak nincs elég pénze az egészségügyre, ezért magunknak kell megoldanunk ezt a problémát. Az új intézménytörvény – ami kórház törvény néven híresült el – lehetőséget teremt a privát tőke bevonására. Ezt a lehetőséget az orvoscentrum sem hagyhatja ki. Kiragadott példaként említem: a röntgengépparkunk előregedett. Körülbelül 2,5-3 milliárd forintot beruházás szükséges a korszerűsítéséhez, amire nincs fedezetünk. A megoldás a tőkebevonás. A kar vezetése már elfogadta azt a javaslatot, miszerint a radiológiai klinika működtetésével egy multinacionális céget bízunk meg. Hangsúlyozom: nem privatizálunk, hanem a radiológiai klinika működtetésének feladatát adjuk át egy magáncégnek, amelynek vállalnia kell a műszerpark felújítását és gazdaságos működtetését. Hasonlóan magántőke bevonásával kívánjuk működtetni a műveseálmást is.

– Hogyan érinti a magáncég megjelenése a radiológiai klinikán dolgozók státuszát?

– A kar oktatói közalkalmazotti státuszban maradnak, a gyógyításban résztvevők – akiknek bérét az egészségbiztosító fedezi – közalkalmazotti jogviszonya megszűnik, s a működtetést átvállaló magáncég alkalmazásába kerülnek.

– Más racionalizálási törekvés?

– Ésszerű karcsúsítást szeretnénk mind a betegellátás, mind pedig az ezt kiszolgáló gazdasági, műszaki apparátus tekintetében, mert ez is megtakarítást eredményez. A klinikákat, intézményeket pedig a menedzsmentnek rá kell kényszerítenie arra, hogy növeljék a bevételeiket, csökkentsék a kiadásait. Ezek az intézkedések önmagukban csak a meglévő pénzekkel való ésszerű gazdálkodást szolgálják, de ettől még nem tudunk fejleszteni. Ez utóbbihoz szükség van mind az állami támogatásra, mind pedig a magántőkére.

K. K.

Szeptemberre kész a csongrádi posta

Belül még akad tennivaló az átalakítás befejezéséig.

Fotó: Tésik Attila

Szeptember elsején már egy teljesen felújított postahivatal várja a csongrádiakat. A kivitelezés miatt jelenleg kissé szűkös a hely a dolgozóknak és a vendégeknek egyaránt, de a rekonstrukció után nyolc ablaknál fogadják a postára betérő ügyfeleket.

Augusztus 31-éig kell befejeznie a felújítást a kivitelezőnek a Dózsa György téri postahivatalban. Pontos összegről ugyan nem nyilatkoztak az érintettek, de körülbelül nyolcvan-

millió forintba kerül az újjászülés.

A homlokzat rekonstrukciója mellett új bejáratot alakítottak ki az épület sarkán, ahol a jövőben rokkantfelvonó segíti a rá-

szorulók biztonságos közlekedését. Lantos László, a postahivatal vezetője lapunk érdeklődésére elmondta: több, eddig kihasználatlan helyiség kapott funkciót az épületben, ezzel a dolgozók, valamint az ügyfelek számára is nagyobb teret tudnak majd biztosítani. A június végi költözködés és a pillanatnyilag használatban lévő kisebb épületrész okoz

némi nehézséget az ügyfelek kiszolgálásában, ezt megpróbálják minimálisra redukálni. A közönségtérben jelenleg alig férnek el tízen, de gyors és hatékony munkával ki lehet küszöbölni a problémát.

A belső átépítéssel egy shophelyiség is létrejött, amiben hírlapot, a Szerencsejáték Rt. által forgalmazott nyereményszelvényeket és egyéb apró-cseprő dolgokat árúsítanak majd. A felújításból és néhány kisebb fejlesztésből nem következik a munkavállalói létszám növelése, a némiképp bővülő szolgáltatás személyi feltételeit belső átszervezéssel kell megoldani – fogalmazott Lantos László. Várhatóan szeptember elejére minden feltétel adott lesz a nyitáshoz. Így például addigra felkerül a postapajzs és az információs tábla az épület bejáratához, és az újjávarázsolt közönségtérben nyolc ablaknál fogadják az ügyfeleket.

Posztív benyomást keltett az új posta a csongrádiakban. Fodor Jánosnak nagyon tetszett az eddig elkészült renoválás, és a kiszolgálással is elégedett volt. Gógné Farkas Márta első alkalommal járt a felújított postahivatalban, s örömet fejezte ki, hogy a szűkös hely ellenére egy pillanatig sem kellett várnia. Zárszóként megjegyezte: várakozással tekint a teljes rekonstrukció követő új épületre.

BÍRÓ DÁNIEL

Lonovics János professzor.

Fotó: Karnok Csaba